

- Egy sajátos lelki légkörnek, amelynek az élet illatát kell árasztani a környezetében lévők felé.
  - „Mindenkit a belőle áradó sajátos légkör vesz körül – légkör, amely telítve lehet a hit, bátorság, reménység életadó erejével és a szeretet jóillatával. Viszont nehézzé és fagyossá teheti az elégedetlenség és önzés homálya, vagy elmérgezheti az ápolt bűnök halálos ragálya. A bennünket körülvevő lelki légkör kihat minden egyes emberre, akivel érintkezünk, akár tudatában vagyunk ennek, akár nem. Ez olyan felelősség, amely alól nincs felmentés.” (KP. 246,1-2.)
- Ez a belőlünk áradó lelki légkör tesz mássá bennünket, különít el, és különböztet meg bennünket a világtól.
- Ez a lelki légkör még Isten Egyházán belül is csoportokba különít el mindenkit, kivétel nélkül, akár tudatában van ennek, akár nem.
  - Mert mindenki csak abban a lelki légkörben érzi jól magát, amely a saját szívében lévő állapottal van harmóniában.
  - Míg az egyik ember élvezettel szívja magába egy adott közeg lelki légkörét, addig a másik nem kér belőle, esetenként szinte menekül a közelségétől.

8. Nagyon sok embert téveszt meg az az elgondolás, hogy az igazság pusztán igentétele már jogosultságot jelent az üdvösségre.

- Megvallhatja bárki a hitét az igazságban, de ha ez a hite nem teszi őszintévé, kedvessé, türelmessé, elnézővé, mennyei lelkületűvé, akkor az igazság elfogadása semmit sem jelent számára.
  - Mert a krisztusi szentség, elsősorban a szív és a lélek megváltozását jelenti, másodsorban pedig az életben való alkalmazását az Isten kinyilatkoztatott akaratához.
- Így a vallás külső formáságai összhangba kerülnek a belső tisztasággal, miáltal az Isten szolgálatában megkívánt cselekedetek nem válnak értelmetlen rítusokká, mint amilyen volt a képmutató farizeusok szolgálata.
- Ha Krisztusból táplálkozik az életünk, akkor a krisztusi élet fogja a mi életünket is egyre inkább jellemezni.
  - Azonosan fogunk gondolkodni az élet különböző dolgairól, és azonosan ítéljük meg azokat.
  - Magatartásunk és embertársainkhoz való viszonyulásunk olyan lesz, mint amilyen Krisztusé volt.
  - Ugyanazokat akarjuk ezután cselekedni, mint amiket Ő tett.
- Így valósul meg Isten vágya és munkája bennünk: „amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben; Mert meg van írva: Szentek legyetek, mert én szent vagyok.” 1Pét. 1,15-16.

A SZENTSÉG TÖBBSZINTŰ VÁLTOZATA

„Szentek legyetek

Mert én az Úr, a ti Istenetek, szent vagyok”

1Pét. 1,15-19.

I. Bevezetés

1. **Mi az amit Isten végső célként szeretne megvalósítani az emberi család megváltásával, és hogyan összegezhető ez az alapige kijelentésének háttérén?**
  - Ebben az igében Isten azt jelenti be, hogy szeretné visszafordítani azt a folyamatot, amit Édenben a bűn hozott be az emberi család életébe.
    - Szeretné, ha elmondható lenne, hogy az emberen újra látható az Isten képe és hasonlatossága, vagyis a szentségének dicsősége.
  - Istennek kezdettől fogva ez volt az eredeti szándéka, ez a végső célja a megváltási tervnek.
    - „Szólj Izráel fiainak egész gyülekezetéhez, és mondd nekik: Szentek legyetek, mert én az Úr, a ti Istenetek szent vagyok.” 3Móz. 19,2.
2. **Amikor az emberi családdal kapcsolatban Istenről nyilatkozik a Biblia, akkor mi az, amit nagyon következetesen akar hangsúlyozni előttünk?**
  - Azt hangsúlyozza, hogy a világmindenség Istene „szent”, és az Ő szentségéhez nem hasonlítható semmi és senki.
    - „Kihez hasonlítok hát engem, hogy hasonló volnék? szól a Szent.” Ésa. 40,25.
    - „Senki sincs olyan szent, mint az Úr” 1Sám. 2,2.
    - „Mert így szól a magasságos és felséges, aki örökké lakozik, és akinek neve szent: Magasságban és szentségben lakom”. Ésa. 57,15.
3. **Miért kell az Isten szentségét ilyen erőteljesen kiemelni, és milyen következménye lett ennek az Istenhez fűződő viszonyunk és kapcsolatunk vonatkozásában?**
  - Azért mert a bűn következményeként az ember elveszítette az Isten dicsőségének érzékelhető jelenlétét, amely a szentség kifejezője volt.
    - Ezért „mindnyájan... szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül” Róm. 3,23.
    - „Annakokáért, miképpen egy ember által jött be a világra a bűn és a bűn által a halál, és akképpen a halál minden emberre elhatott”. Róm. 5,12.
    - „Amint meg van írva, hogy **nincsen csak egy igaz is; Nincs, aki megértse, nincs, aki keresse az Istent. Mindnyájan elhajlottak, egyetemben haszontalanokká lettek; nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy is.**” Róm. 3,10-12.
  - Mivel Isten „szent”, ezért a bűnös állapotában az ember nem maradhatott tovább Istennel közvetlen kapcsolatban.
    - „Hanem a ti vétkeitek választanak el titeket Istenektől, és bűneitek fedezték el orcáját ti előttetek”. Ésa. 59,2.
    - „Mert a mi Istenünk megemésztő tűz” a bűn számára. Zsid. 12,29.

4. Mi az, amit ebben az időben nagyon komolyan kell vennünk az Isten megváltó tervének végső céljával kapcsolatban?

- Mi most olyan időben élünk és olyan a megbízásunk, hogy nem engedhetjük meg magunknak a közömbösséget és gondatlanságot a lelki életünk területén.
- Másoknak azt hirdetjük, hogy Jézus nemsokára visszajön hatalommal és dicsőséggel, és ezt nem csupán információként kell elmondanunk, hanem felszólító üzenetként kell hirdetnünk az emberek között.
- De mennyire tudatosult ez az igazság bennünk, és a környezetünkben élő emberek mennyire veszik észre ezt az életünkből?
- Elkészültek vagyunk-e a Jézussal való dicsőséges találkozásra?
- Hátat fordítottunk-e bűnnek, a jellemünk fejlődését akadályozó szokásoknak?
- Meg tudta-e szentelni életünket az az igazság, amiért Jézus a főpapi imájában könyörgött? **Jn. 17,17.**
- Péter apostol üzenete ennek a jézusi imának a visszhangjaként szólít fel bennünket arra, hogy **„szentek legyetek teljes életetekben”**. **1Pét. 1,15.**

III. Isten és az ember odaszentelődése

1. Amikor Péter apostol arra szólít fel, hogy **„szentek legyetek teljes életetekben”, akkor ennek kapcsán azonnal felmerül az a fontos szempont: Ki az, aki elmondhatja magáról, hogy ő már szent, Te annak vallod-e magad?**

- Általában ezt nem mondja ki magáról senki, de csak azért, mert a szentség fogalma a köztudatban nem egyezik azzal, amit a Biblia mond róla.
- A Bibliában a szentségnek különböző szintje és változata van, amiket csak megfelelő sorrendben érhetünk el, és lehetünk a részesei.
- Az Istennel kapcsolatos szent életnek két fázisa van, a történéseinek két szakasza.
- Az első szakaszt **kapcsolat-központú** szentségnek nevezhetjük.
- A második szakaszt pedig **erkölcsi-központú** szentségnek nevezhetjük.

2. Ha tiszta fogalmat akarunk alkotni a szentséggel kapcsolatban, akkor mindenképp el kell tudnunk, hogy mi az igazi jelentése a „szent” szónak?

- A „szent” szóval összefüggésben leginkább az erkölcsi tisztaság, a jellembeli tökéletesség gondolata jut az emberek eszébe.
- A közgondolkodásban nem szokott előtérbe kerülni, hogy a „szent” szóval a Biblia nemcsak egy dolgot fejez ki.
- A „szent” szó hasonlít a bibliai „hit” szavunkhoz, amit az emberek általában valaminek az elhívéséhez társítanak.
- Pedig a bibliai „hit” szó az eredeti szövegben legalább annyira jelent „bizalmat és megbízhatóságot”, mint valaminek az elhívését.

5. Amikor Isten Lelke átveszi az uralmat a szív felett, akkor **„új teremtés”-ről beszélhetünk, de mi a probléma, ha ez nem válik láthatóvá a környezet számára? 2Kor. 5,17.**

- Az képezi a problémát, hogy nagyon sokszor még csak vágyakozunk elérni ezt a célt, vagy csak az ajkaink vallomásával beszélünk róla, de nem adjuk át magunkat Istennek, hogy véghez vigye az akaratát bennünk
- Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy a lelkiéletünkben megújult életünk a legbiztosabb kifejezője annak, hogy valóban Krisztusban vagyunk-e.
- Ha még mindig dédelgetünk magunkban dolgokat a régi életünk szokásaiból, akkor ezek visszatartó erőként vannak jelen bennünk.
- Ennek a megújulásnak meg kell nyilatkoznia a személyes életünkben, a családi közösségben megélt életünkben, és a gyülekezeteink közösségi életében is.
- Akinek életében ez nem így működik, az még csak beszél a megújulásról, a valóságban azonban még nem történt meg az életében.
- Ezért Isten mindenkit szeretne őszinte önvizsgálatra készíteni Péter üzenetével: **„szentek legyetek teljes életetekben”**. **1Pét. 1,15.**

6. Hogyan és milyen módon kell hozzáfognunk annak megvalósításához, hogy a saját természetünkben is tudjon kibontakozni az Isten által kért szentség?

- Minden megújulási törekvésünknek kétféle módon, és kétféle területen kell megtörténni.
- Egyrészt a már korábban is gyakorolt kegyességi életünk területein, hogy mindazt, amit keresztényként teszünk, ne gépiesen és formálisan éljük.
- De meg kell újulni azokon a területeken is, ahol eddig még nem tettünk egyetlen lépést sem a megszentelődésünk érdekében.
- Amikor valakinek az életében elkezdődött ez a megújulás, akkor többé már nem érzi jól magát a korábbi életének szokásaiban és cselekményeiben.
- Isten Lelke ugyanis egy készítő befolyást gyakorol a hívő emberre, hogy elkülönüljön minden olyan cselekménytől, és az olyan emberek társaságától, ahonnan idegen légkör áradna felé.
- Isten az ősevangéliumban is ezt a közbeavatkozását ígérte meg, amikor azt mondta: **„ellenségeskedést szerzek”**. **1Móz. 3,15.**
- Pál apostol saját tapasztalatából vett tanulásként írta le az utókor számára azt, ahogyan ő élte meg a Szentléleknek ezt a készítő befolyását.
- **„Mert a Krisztusnak szerelme szorongat minket. Úgy vélekedvén, hogy ha egy meghalt mindenkiért, tehát mindazok meghaltak; és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámasztatott.”** **2Kor. 5,14-15.**

7. Minek kell körülvenni a Krisztusban megújult és szentségre jutott ember életét, amit a környezetében élőknek érzékelniük kell?

- A cselekedeteknek ugyan láthatóvá kell tenniük, hogy mi van a szívben, de a szentség forrása és lényege nem a cselekedetekben van, hanem a szívben.

3. Milyen párhuzamos törvényszerűség figyelhető meg a szentség és a bűnös állapot között?

- Mindkettő a szív állapotában van jelen bennünk, onnan indul ki, onnan nyilatkozik meg, és fejti ki a befolyását.
- Isten azért vizsgálja a szívünket, mert „*abból indul ki minden élet*”. Péld. 4,23; Mt. 15,19.
- A cselekedeteink nem feltétlenül adnak hiteles és megbízható képet a szív állapotáról, mivel az ember alkalmanként képes elrejteni a környezete elől azt, hogy valójában mi van a szívében.
- Sokan vannak abban a tévedésben, hogy a cselekedetet tekintik bűnnek, pedig a bűn a szívben van, a cselekedetek csak láthatóvá teszik a szívben lévő bűnt.
- Ezt igazolja vissza az az isteni kinyilatkoztatás is, ami szerint mi úgy is tudunk bűnt elkövetni, hogy az mások által nem érzékelhető, mintha nem tennénk semmit.
  - Ha „*valaki asszonyra tekint gonosz kívánságnak okáért, immár paráználkodott azzal az ő szívében*”. Mt. 5,28.
  - „*Aki azért tudna jót cselekedni, és nem cselekszik, bűne az annak*.” Jak. 4,17.

4. Mit mondott Jézus a szentség és a cselekedetek egymáshoz való viszonyáról?

- Aki a szentség megvalósulása érdekében csak a cselekedeteire koncentrál, az a könnyebbik részt választja, a nehezebbiket pedig elhagyja. Mt. 23,23.
- A nehezebbik rész ugyanis az, amikor a szívünkben azonosulunk Isten törvényével, a szeretet alapelveivel, az Isten jellemének a kifejeződésével.
- „*Mivel Isten törvénye 'szent, igaz és jó', a tökéletes Isten tükörképe, ebből következik, hogy az a jellem, amelyet e törvénynek való engedelmség formál, szintén szent.*” (NK 418)
- „*Krisztus azért jött világunkba, hogy bemutassa Isten jellemét úgy, ahogyan azt a szent törvény bemutatja, hiszen a törvény Isten jellemének vetülete. Krisztus volt a törvény és az evangélium. Az örökkévaló üzenetet hirdető angyal Isten törvényét is hirdeti, mert a megváltás evangéliuma elvezeti az embereket a törvénynek való engedelmségre, amely által jellemük az isteni minta hasonlatosságára változik.*” {2SM 106.2}
- Az igazi szentség a szív állapotából megnyilatkozó tettekben fejeződik ki.
  - „*Amikor Isten Lelke átveszi az uralmat a szív felett, átalakítja az életet. Az ember elveti a bűnös gondolatokat, lemond a gonosz cselekedetéről; szeretet, alázatosság és béke lép a harag, irigység és összeférhetlenség helyébe.*” (JÉ 135.f.)

- Jakab apostol ezért írja azt, hogy valaminek az elhívésére még az ördögöknek is van hite. Jak. 2,19.

- Azt viszont már nem mondhatjuk róluk, hogy bizalmuk is van Istenben.

- Amikor a Biblia a „szent” szót alkalmazza, akkor nemcsak a lelki tisztaság szentségét akarja kifejezni vele, sem Istennel, sem az emberrel kapcsolatban.

- A Bibliában ugyanis a „szent” szó, még jelenti azt is, hogy „tökéletes”, „elkülönít” és „elválaszt”, ellentétes a közönséges, a világi és az anyagi természetű dolgokkal.

- Ezért amikor valakivel kapcsolatban használjuk a „szent” szót, akkor azt is akarjuk mondani, hogy igyekszik elvágni az életének bűnös kapcsolatait, és elkülönülni minden olyan dologtól, ami az Istennel való kapcsolatát akadályozza.

3. Mivel a szentté válásunk első szakasza egy kapcsolat-központú háttéren valósul meg, ezért adott a kérdés: – Mire van szükség, hogy ez megvalósulhasson?

- A „kapcsolat” szó arra figyelmeztet, hogy a szentség megvalósulása nem fog megtörténni egyoldalú kezdeményezéssel, szükség van úgy az Isten, mint az ember szándékára, cselekvő részvételére.
- Mert a „kapcsolat-központú szentség” csak akkor működik, ha mindkét fél részéről megtörténik az odaszentelődés a közös cél érdekében.
- Ennek érdekében Isten is odaszenteli magát az emberi családhoz, de az embernek egyénenként is oda kell szentelni magát a szentté válás érdekében.

4. Mi az Isten része abban, hogy ez a kapcsolat-központú szentség bekövetkezhesen az ember életében?

- A Szentírás központi üzenetében fogalmazódik meg, hogy Isten milyen módon szentelte oda magát az emberi családnak, milyen vonatkozásban különítette el, azaz szentelte oda magát az embernek.
  - „*Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*” Jn. 3,16.
- Vagyis Isten „*kezdetől*” fogva odaadta, elkülönítette, teljesen odaszentelte „*egyszülött Fiát*”, hogy az elveszett ember Megváltója legyen: „*Aki eleve el volt rendelve, a világ megalapítása előtt*”. 1Pét. 1,20.
- Elkülönítette Őt a Sátánnal való küzdelemre, akiben megszületett a bűn, hogy helyettünk győzze le, és szerezze vissza részünkre mindazt, amit elvesztettünk. Jel. 12,7-10.
- Odaszentelte Őt a Golgota keresztségére, hogy elviselje helyettünk a bűn büntetését, és meghaljon a második halál” halálával a „*bűn zsoldja*”-ként. 1Pét. 1,18-19; Róm. 6,23.
- Odaszentelte Őt az emberi családnak, hogy a Megváltó örökre a mi testvérünk maradjon, bennünket pedig felemeljen az Istenhez. Jn. 20,17.
  - „*Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk*” Ésa. 9,6.

- „Nemcsak azért adta, hogy bűneinket hordozza, és mint áldozat meghaljon értünk, hanem **Isten odaajándékozta Krisztust az elbukott emberiségnek.** Hogy biztosítson változhatatlan béke-szándékáról, **egyszülött Fiát adta, hogy Krisztus eggyé váljon az emberi családdal, s örökre megtartsa emberi természetét... Fiának személyében Isten örökre fogadta az emberi természetet, és a legmagasabbra, a mennybe helyezte. Az 'embernek Fia' az, akivel megosztja a világmindenség trónját.**” (JÉ. 17.1.)

5. Mít jelent számunkra az, hogy az Istentől küldött Megváltó, az „Istennek Szentje”-nek, vagyis az Isten elkülönítettjének is van nevezve? Mk. 1,24; Hós. 11,9.

- Ez a kijelentés elsődlegesen azt jelenti, hogy a Megváltó élete tökéletesen szent és tiszta volt.
- De egyúttal azt is jelenti, hogy Ő odaszentelt lett, mert a „*Békesség Tanácsában*” el lett különítve arra a feladatra, hogy az emberi család Megváltója legyen. **Zak. 6,13; Zsid. 1,5/b.**
- Jézus testetöltésével kapcsolatban azt mondja Isten Igéje: „*azért ami születik is szentnek hivatok, Isten Fiának*”. **Lk. 1,35.**
- Ez azt jelenti, amikor a Megváltó testté lett, akkor nemcsak Isten Fiává lett, hanem ettől kezdve „*szentnek hivatok*”, mert ez is a neveinek egyike lett.
- Ez a neve figyelmeztet bennünket, hogy a Megváltóra úgy kell tekintenünk, mint aki „*szent*”, vagyis odaszentelt, elkülönült.
- Elkülönült a Mennytől azzal, hogy megvált az isteni létformájától, hogy szolgálói létformában itt éljen a bűn világában közöttünk.
- Ez a neve arra is figyelmeztet, hogy senki se merje Őt ugyanolyan embernek tekinteni, mint közülünk bárki, Ő ugyanis az „*Istennek Szentje*”, csak a bűnössel vállalt sorsközösséget, de a bűntől teljesen elkülönülten élte az életét.
- Péter apostol éppen azért írja azt, hogy a megváltásunk „*drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén...*” történt, Benne ugyanis még a bűn szeplője sem volt. **1Pét. 1,19.**
- Jézus ezért nyilatkozhatta azt önmagáról: „*mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije.*” **Jn. 14,30.**
- Pál apostol is azért írta azt Róla, hogy „*szent, ártatlan, szeplőtelen, a bűnösöktől elválasztott...*” volt. **Zsid. 7,26.**
- Ellen White pedig arra figyelmeztet: „*Legyen minden emberi lény óva attól a területtől, ahol Krisztust teljesen emberré teszik, olyanná, mint közülünk egy: mert azt nem lehet.*” (SDA BC 5. 1129.)

6. Mít jelent a mi számunkra az, hogy Jézus nemcsak a Megváltónk, hanem az „Istennek Szentje” is, aki kész volt velünk helyet cserélni?

- A Megváltóval való helycsere két nagyon fontos dolgot biztosít számunkra.

IV. A szentség látható megnyilatkozása

1. A szentség csupán a lelkünknek egy belső, láthatatlan állapota, vagy van látható megnyilatkozása is, amit a környezetünkben élők is érzékelhetnek?

- „*Ha bárki azt állítja, hogy az Úr megszentelte, elkülönítette őt, ennek az áldásnak a bizonyítékait az alázat, türelem, hosszútűrés, megbízhatóság és szeretet gyümölcseiben lehet majd látni.*” (A Szentlélek eljő reátok 121)
- „*A megszentelődés annyit jelent, hogy a Szentlélek Krisztus természetét oltja bele az emberi lényünkbe.*” (KP 267)
- A Biblia szerinti szentség a Szentlélek gyümölcseinek a folyamatos beérésében és kibontakozásában válik mások által is érzékelhető valósággá. **Gal. 5,22.**
- Akinek az életében nem nyilatkozik meg folyamatos lelki fejlődés a szentségben, az annak a visszajelzése, hogy nincs élő kapcsolata a tökével, Krisztussal.
- Jézus nagyon szomorú véget ígér azoknak, akik nem veszik elég komolyan a Vele való élő közösséget.
- „*Ha valaki nem marad én bennem, kivetetik, mint a szőlővessző, és megszárad; egybe gyűjtik ezeket és a tűzre vetik, és megégnek*”. **Jn. 15,6.**
  - Külsőleg még az elszáradt vesszőnek is lehet és van összekötése a tökével, de egy bizonyos idő után magától is letörik a tökéről.
- Ugyanez a törvényszerűség figyelhető meg az ember lelki növekedésében is.
  - Nem elég a külső látszat, nem elég az, ha az illető azt állítja magáról, és mások is úgy tudják róla, hogy komoly keresztény, élet kell legyen a kereszténységében, e nélkül minden csupán képmutató megtévesztés.
- A Jézus nélküli látszat kereszténységtől mindenkit óv Pál, sőt még azoktól az emberektől is, akik csak ilyen kapcsolatot építettek ki Jézussal. **2Tim. 3,1-5.**

2. Milyen végzetes tévedések áldozata lehet az egyébként őszintén megszentelődni akaró hívó ember?

- Az ösellségünk kétféle módon próbálja meg becsapni azokat, akik az Isten akarata szerint szeretnének élni.
- Egyeseket a kegyes élet üres lelkesedésével, másokat pedig a törvény görcsös megtartásának igyekezetével.
- Miközben a Biblia szerinti szentség a szív állapotára vonatkozó meghatározás, de nem nyilatkozhat meg csupán érzelmi fellángolásokban.
- A szentség egy kiegyensúlyozott, rendszeres és állandó istenkapcsolatból táplálkozó lelki állapotban nyilatkozik meg.
- Ugyanakkor a Biblia szerinti szentség nem azonosítható a törvény megtartásának görcsös igyekezetéből képződő vallásossággal sem, hiszen a szentség nem csupán a törvény szerinti cselekedetek ismétlődéséből álló jelenség.

4. Mi az, amit még tudnunk kell az isteni kinyilatkoztatás alapján a szent életről, amit Péter szavai szerint meg kell valósítani életünkben, ha meg akarunk állni Isten ítéletében?

- Azt is tudhatjuk, hogy a megszentelődés nem egy pillanat műve, hanem az egész élet munkája, amiben csak lépésről-lépésre lehet előre jutni.
  - „A megszentelődés Istennel való rendszeres, bensőséges érintkezést jelent.” (SDA BC 7. 908)
  - „A megszentelődés folyamatos növekedés a kegyelemben.” (1Test. 340)
- Péter apostol azokat a lépcsőfokokat is elénk tárja, amelyeken át a bibliai megszentelődés elérhető. **2Pét. 1,5-10.**
- Ellen White is megfogalmazza azt, hogy valójában miben nyilvánul meg a szent élet lényege: „A megszentelődés annyit jelent, hogy a Szentlélek Krisztus természetét oltja bele az emberi lényünkbe.” (KP 267)
  - „Mivel Isten törvénye 'szent, igaz és jó', a tökéletes Isten tükörképe, ebből következik, hogy az a jellem, amelyet e törvénynek való engedelmesség formál, szintén szent.” (NK 418)

5. Hogyan összegezhethetjük és foglalhatjuk össze a bibliai szentség mibenlétét?

- Mivel a „szent” szó nemcsak a lelki tisztaság szentségét jelenti, hanem a bűntől és a világtól való elkülönülést is, ezért minden esetben az adott szövegkörnyezetnek, és a teljes kinyilatkoztatással való összhangnak kell meghatározni, hogy az Ige milyen értelemben alkalmazza a „szent” szót az emberrel kapcsolatban.
  - Esetenként csak az elkülönülésünkben és a szívbeli odaszánásunkban nyilatkozik meg a szentségünk. **Róm. 12,1-2.**
  - A Krisztusban felajánlott kegyelem részeként is lehetünk „Istennek szentjei”.
  - De a szentségnek egy folyamatos lelki tisztulásban és növekedésben is be kell következnie, ekkor az isteni természet kibontakozásában teljesedik be a szentség állapota bennünk. **Eféz. 4,12.**
    - Arról viszont nem szabad elfeledkezni, hogy a lelki tisztaságunk szentsége csak egy viszonylagos megállapítás lehet velünk kapcsolatban.
  - Mert: „Amíg Sátán uralkodik, addig énünket mindig meg kell fékezni, és a kísértéseket le kell győzni. Nincs megállás, nem juthatunk el életünkben egy olyan pontra, amikor azt mondhatnánk: 'Mi már teljesen elértük!'” (Tanácsok a gyülekezetnek 56)
    - Maga Pál is ezt mondta magáról a filippiekhez írott levelében:
      - „Nem mondom, hogy már elértem, vagy hogy már tökéletes volnék; hanem igyekezem, hogy el is érjem.” **Fil. 3,12-15.**
  - A teljes szentségre jutás viszont nem előbb, hanem csak Jézus visszajövetelkor fog bekövetkezni bennünk és rajtunk kivétel nélkül. **Fil. 3,21.**

- Egyrészt azt jelenti, Ő meghalt helyettünk a mi nevünk alatt, az általunk elkövetett bűnök büntetéséért, hogy mi pedig élhessünk az Ő neve alatt **Isten fiaiként.**
  - Ezért szólíthatjuk meg a Mindenhatót Jézushoz hasonlóan Atyánknak.

- De ez a helycsere azt is jelenti, hogy amikor Ő átvette tőlünk a bűneinket, akkor elviselte érte a bűn büntetését, mi pedig az Ő tiszta és szent életét fogadhattuk el hit által, és ezzel **az Istennek szentjeivé** lettünk.
  - „Ekkor ezt mondta: *Ímé itt vagyok, hogy cselekedjem a te akaratodat... Amely akarattal szenteltettünk meg egyszer s mindenkorra, a Jézus Krisztus testének megáldozása által.*” **Zsid. 10,9-10.**

- A Biblia sok helyen erősíti meg, hogy a Jézussal való helycsere következtében **minden megváltott ember Isten szentjeként** van nyilvántartva a Mennyben.

- „Aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtése előtt, hogy legyünk mi **szentek** és feddhetetlenek Őelőtte ” **Eféz.1,4.**

- „...az egész gyülekezet, ezek mindnyájan **szentek**, és közöttük van az Úr”. **4Móz. 16,3.**

- Ezt biztosítja Isten mindenkinek, hogy a kapcsolat-központú szentség részesei lehessünk.

- De mivel ez kapcsolat-központú szentség, ezért csak akkor működik, ha a másik fél részéről is megtörténik az odaszentelődés, vagyis élő kapcsolat jön létre.

7. Az előzőekben megismertük, hogy a Isten miként szenteli oda magát az ember megváltása érdekében, ezért szükséges azt is megismernünk: – **Mi az ember része, hogyan kell megtörténni a mi részünkről az odaszentelődésnek, vagyis az elkülönülésünknek?**

- Isten megváltó kegyelmének megismerése és hit által való elfogadásával a mi odaszentelődésünknek is be kell indulni, a szentség elérése érdekében.

- Az ember részéről **két irányban, kétféle módon** kell az odaszentelődésünknek megnyilatkoznia.

- Mindenek előtt **Istenhez kell odaszentelni magunkat**, ami azt jelenti, hogy keresniük kell az Istennel való közösséget, azokat a körülményeket, amik segítségével Istennel találkozhatunk és együtt lehetünk Vele. **Jn. 15,4-5.**
  - Ezek az eszközök különbözők lehetnek, mindenkinek a személyiségéhez közelebb álló lehetőségekkel kell élni, – mint pl: iget tanulmányozás, imádság, elmélkedés, biznyságtetés, stb.

- Oda kell szentelni magunkat arra, hogy Isten meg tudja változtatni a gondolkodásunkat, hogy új értékrend alakulhasson ki bennünk. **Róm. 12,1-2.**
  - El kell fogadnunk Istentől, hogy munkálja bennünk azoknak a dolgoknak az akarását és cselekvését, „*amik csak igazak, tisztességesek, igazságosak tiszták, kedvesek, amik csak jó hírűek*”. **Fil. 2,13; 4,8.**

- Abban is meg kell nyilatkozzon az odaszentelődésünk, hogy **elkülönülünk a világtól, a bűnös kívánságaitól**, minden olyan szokásától, aminek gyakorlása elszakít Istentől. **1Jn. 2,15-17.**

8. Amikor az Istennel való közösségünk létre jön, és Krisztusban mi Istennek szentjeivé válunk, ezt milyen másik fogalommal szoktuk még kifejezni?

- A „megigazulás” szavunkkal szoktuk leginkább meghatározni azt az állapotunkat, amikor „Isten szentjeivé” leszünk.
- Noha ez a két kifejezés elválaszthatatlan egymástól, mégis két dolgot akar hangsúlyossá tenni.
- Míg a „megigazulás” közvetett módon a bűnre és az Isten ítéletére emlékeztet, noha oly módon, hogy a megigazult embert már nem terheli a bűn, mert Krisztus által már megszabadult annak következményétől.
  - Ezért mint megigazult embereknek, már „*bizodalmunk van az ítélet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban*”. **1Jn. 4,17.**
- Az „Istennek szentje” kifejezés viszont inkább a helyreállítást és a beteljesedést akarja érzékeltetni.
  - Mert „*...az egész gyülekezet, ezek mindnyájan szentek, és közöttük van az Úr*”. **4Móz. 16,3.**
- Mindezt hitben kell elfogadnunk Istentől, mint akik „*bíznak*” abban, hogy Isten komolyan gondolja mindazt, amit az ígében kinyilatkoztat számunkra.
  - A hit ugyan Isten ajándéka, de nekünk kell alkalmazni és felhasználni.

III. „A szentek tökéletesbülése” (Eféz. 4,12.)

1. Péter apostol egy nagyon komoly kérdést állít elé, az „Istennek szentjei” elé, mi a célja ennek a kérdésselvetésnek?

- „*Milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és kegyességben ... Akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövételét?*” **2Pét. 3,11-12.**
- „*Annak okáért szerettem, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül, és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben.*” **2Pét. 3,14.**
- Ha ugyanis valaki komolyan gondolja, hogy Krisztusban már „Istennek szentje” lett, akkor ezt a hitét az igazolja és hitelesíti vissza, hogy a saját természetében is szeretne olyan szent életű lenni, mint amit Krisztus ajándékozott neki.
  - Mert „*akiben megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja önmagát, amiképpen Ő is tiszta*”. **1Jn. 3,3.**
  - Aki őszinte szívvel fogadta el Isten ajándékaként azt, hogy „Istennek szentje” lett, az szeretne már most egyre jobban alkalmassá válni arra, hogy egykor majd a mennyei lényekkel együtt élhessen.
- Pál szerint a lelki ajándékok segítségével mindenkinek el kell jutni az „*érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére*”. **Eféz. 4,13.**

2. Az előző kijelentésekkel összefüggésben fel kell tennünk azt a kérdést: – Mi személy szerint hol állunk, hová tartozunk, hogyan állunk Isten vizsgáló tekintete előtt, képesek vagyunk mindezt megvalósítani?

- Jézus az evangéliumban arra figyelmeztet, hogy csak Vele, az Ő segítségével juthatunk előbbre: „*mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek*”, vagyis csak mennyei segítséggel haladhatunk a megszentelődésben. **Jn. 15,5.**
- Pál apostol ezt a lelki élményt élhette át, ezért jelentette ki: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít*”. **Fil. 4,13.**
- Ha őszinte szívvel akarunk változást az életünkben, akkor Péter apostol egy nagyon fontos dologra irányítja a figyelmünket.
  - „*Az ő isteni ereje mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való, annak megismerése által, aki minket a saját dicsőségével és hatalmával elhívott; Amelyek által igen nagy és becses ígéretekkel ajándékozott meg bennünket; hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, kikerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világban.*” **2Pét. 1,3-4.**

3. Az előzőek háttérén ez azt jelenti, hogy a Biblia szerinti szentség azonos a szent tettekben megnyilatkozó lelki tisztasággal, amikor a bűn már semmilyen befolyást sem tud kifejteni és gyakorolni az emberben?

- Soha nem szabad elfelejtenünk, hogy amikor a Biblia a „szent” szót alkalmazza velünk kapcsolatban, akkor nem mindig a lelki tisztaság szentségére utal vele.
  - A szentség egy elkülönülésre utaló kifejezés, a világtól, és a bűntől való elkülönültséget fejezi ki, amikor az akaratban és a szándékban következik be és történik meg az elkülönülés, az odaszánásunk szintjén.
    - Vagyis „*Mindenki elérheti a szívbeli szentség állapotát*”. (2Szemelv. 31,1.)
  - Ez a szívben meghozott döntésből következő elkülönülés állapota viszont befolyással bír az egész életünkre, átalakító erővel hat a lélekre, a jellem tisztulására és tökéletesbülésére.
- A szentségnek ez az állapota azonban még nem zárja ki a bűnnel való kísérthezőségünk lehetőségét, mivel a testünk átváltozása még nem történt meg.
  - „*Mert tudom, hogy nem lakik énbennem, azaz a testemben jó...*” **Róm. 7,18.**
  - „*Mert gyönyörködöm az Isten törvényében a belső ember szerint; De látok egy másik törvényt az én tagjaiban, mely ellenkezik az elmém törvényével, és engem rabul át a bűn törvényének, mely van az én tagjaiban.*” **Róm. 7,22-23.**
- A teljes átváltozás csak Jézus dicsőséges visszajövetelekor fog bekövetkezni, Jézus teremtő hatalma fogja elvégezni bennünk és értünk ezt a végső átalakulást.
  - „*Ki elváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez, amaz Ő hatalmas munkája szerint, mely által maga alá is vethet mindeneket.*” **Fil. 3,21.**